

23 Μαρτίου, 1994

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΛΟΪΖΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 458/92)

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εκτέλεση καθηκόντων της κενής θέσης, δεν δίδει υπεροχή στον υπάλληλο, υποψήφιο για τη θέση.

5 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις — Αποτελούν ανεξάρτητο στοιχείο, προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων.

10 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή — Βάρος απόδειξης το έχει ο αιτητής.

15 Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του, την απόφαση της καθ' ης η αίτηση να επαναπροάξει αναδρομικά το ενδιαφερόμενο μέρος, μετά από επανεξέταση της υπόθεσης, αντί του ιδίου, στη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών, Οικονομικές Υπηρεσίες, Κεντρικά Γραφεία.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25 1) Ο πρώτος νομικός ισχυρισμός, ότι ο αιτητής υπηρετούσε στην επίδικη θέση από την ημερομηνία αφυπηρέτησης του κατόχου της και συνεπώς είχε "δικαίωμα" προαγωγής, είναι αβάσιμος, γιατί σύμφωνα με τη νομολογία η εκτέλεση καθηκόντων της θέσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ουσιώδης παράγοντας για να οδηγήσει την επί-

δική απόφαση σε ακύρωση.

- 2) Όσον αφορά την αξία των υποψηφίων, όπως αυτή εκτίθεται στα φύλλα Αξιολόγησής τους, προκύπτει ότι αιτητής και ενδιαφερόμενο μέρος είναι περίπου ίσοι με κάπως ελαφρά υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους. Ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή, ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι βαθμολογίες του αιτητή και του ενδιαφερόμενου μέρους δεν έγιναν από το ίδιο άτομο και το γεγονός ότι αυτοί υπηρετούσαν σε διαφορετικές θέσεις, δεν ευσταθεί. 5 10

Στο στοιχείο της αρχαιότητας προηγείται το ενδιαφερόμενο μέρος, ο οποίος κατέχει την προηγούμενη θέση (Λογιστικός Λειτουργός) από 1.9.1979 σε σύγκριση με τον αιτητή που προήχθη στη θέση αυτή την 1.4.1984. Η αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους επαυξάνει και τον παράγοντα πείρα που συγκαταλέγεται ανάμεσα στα κριτήρια του Καν. 23(2) των περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986 (ΚΔΠ 291/86). 15

Όσον αφορά τα προσόντα, ο αιτητής είναι κάτοχος μεταξύ άλλων του LCC Higher και θεωρήθηκε υποψήφιος με βάση την παράγραφο 1(β) του Σχεδίου Υπηρεσίας που απαιτεί απολυτήριο Σχολής Μέσης Εκπαίδευσης και επιτυχία στην Ανωτέρα Εξέταση στη Λογιστική (Higher Accounting Examination) του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου ή σε οποιαδήποτε άλλη εξέταση που η Αρχή θεωρεί ισότιμη. Το ενδιαφερόμενο μέρος έχει επιτύχει στην Ενδιάμεση Εξέταση στη Λογιστική (Intermediate) του ίδιου Επιμελητηρίου, κρίθηκε όμως υποψήφιος σύμφωνα με τη Σημείωση 2 του Σχεδίου Υπηρεσίας που προνοεί ότι: 20 25

“2. Υπάλληλοι διορισθέντες εις την υπηρεσίαν της Αρχής προ της 1.1.1985 οι οποίοι δεν κατέχουν τα υπό της παραγράφου 1 απαιτούμενα προσόντα, κατέχουν όμως απολυτήριον ανεγνωρισμένης Σχολής Μέσης Εκπαιδεύσεως, θα είναι δικαιούχοι κρίσεως διά προαγωγήν εάν είναι κάτοχοι της αμέσου κατωτέρας θέσεως κατά την ημερομηνίαν εγκρίσεως του παρόντος Σχεδίου Υπηρεσίας και νοουμένου ότι κατέχουν τα λοιπά προσόντα”. 30 35

Επιπρόσθετα, το ενδιαφερόμενο μέρος είχε και τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή, που σύμφωνα με τη νομολογία αποτελεί ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων. 40

Είναι ότι η απόφαση της Αρχής να επιλέξει το ενδιαφερόμενο μέρος αντί τον αιτητή, ήταν υπό τις περιστάσεις εύλογα επιτρεπτή. Ο

αιτητής απέτυχε να αποδείξει όχι μόνο έκδηλη αλλά και απλή υπεροχή. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει και να ακυρώσει διορισμό ή προαγωγή όπου ο αιτητής δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή όπως η έννοια αυτή έχει νομολογικά ερμηνευθεί.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 10 *Αβάνη ν. Ρ.Ι.Κ.(1993) 4 Α.Α.Δ. 687,*
Constantinides ν. Republic (1973) 3 C.L.R. 508,
Georghiou ν. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,
 15 *Χαραλαμπίδης ν. Ε.Δ.Υ. (1991) 3 Α.Α.Δ. 414,*
HadjiSavva ν. Republic (1982) 3 C.L.R. 76,
 20 *HadjiIoannou ν. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041.*

Προσφυγή.

- 25 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της καθ' ης η αίτηση Αρχής με την οποία προάχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών, Οικονομικές Υπηρεσίες, Κεντρικά Γραφεία.

Α. Κληρίδης, για τον Αιτητή.

30

Κακογιάννης, για την Καθ'ης η αίτηση.

Cur. adv. vult.

- 35 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητά ακύρωση της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (η Αρχή) ημερ. 28.5.92, με την οποία είχε προαχθεί το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέας Σαββίδης στη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών, Οικονομικές Υπηρεσίες, Κεντρικά Γραφεία.

40

Η επίδικη απόφαση ήταν το αποτέλεσμα επανεξέτασης πλήρωσης της θέσης. Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε προαχθεί με προηγούμενη απόφαση της Αρχής ημερ. 30.11.1990. Η απόφαση αυτή της Αρχής ακυρώθηκε για μη νόμιμη συγκρότηση του Συμβουλίου της

Αρχής κατόπιν προσφυγής του αιτητή στο Ανώτατο Δικαστήριο (Υπ. Αρ. 168/91).

Η Αρχή στη συνεδρία της ημερ.28.5.92 ασχολήθηκε εκ νέου με το θέμα και έλαβε την απόφαση που είναι το αντικείμενο αυτής της προσφυγής. 5

Τα πιο κάτω είναι τα γεγονότα που ενδιαφέρουν για σκοπούς της παρούσας προσφυγής. 10

Στις 3.8.90 η Αρχή κυκλοφόρησε τη Γνωστοποίηση Κενών Θέσεων αρ. 5/90 που περιλάμβανε και την επίδικη θέση (αρ. θέσεως 9). Μεταξύ εκείνων που υπέβαλαν αίτηση ήταν ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος. 15

Η Μεικτή Συμβουλευτική Επιτροπή Επιλογής για Προαγωγές Γραφειακού και Τεχνικού Προσωπικού υπέβαλε την έκθεση/εισήγησή της ημερ. 12.10.90 προς το Συμβούλιο της Αρχής συστήνοντας τρεις υποψήφιους για την επίδικη θέση, μεταξύ των οποίων τον αιτητή και το ενδιαφερόμενο μέρος (Τεκμήριο 4 στην Ένσταση). 20

Η πιο πάνω εισήγηση της Μεικτής Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής υποβλήθηκε στη Συμβουλευτική Υπεπιτροπή της Αρχής για θέματα Προσωπικού, η οποία εισηγήθηκε στο Διοικητικό Συμβούλιο την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους. 25

Ακολούθησε η απόφαση της Αρχής ημερ. 30.11.90 που ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο, για το λόγο που αναφέρθηκε πιο πάνω. 30

Μετά την ακυρωτική απόφαση η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή για θέματα Προσωπικού κατά τη συνεδρίασή της στις 21.5.92 αφού επανεξέτασε το όλο θέμα αποφάσισε να εισηγηθεί στην Αρχή την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους αναδρομικά από 1.12.1990 (Τεκμήριο 5 στην Ένσταση). 35

Η πιο πάνω εισήγηση υιοθετήθηκε από το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής στην συνεδρία του της 28.5.92. (Τεκμήριο 6 στην Ένσταση). 40

Τα νομικά σημεία επί των οποίων βασίζεται η αίτηση όπως εκτίθενται στην Αίτηση είναι:

“(α) Λαμβανομένων υπ’ όψιν των προσόντων, της ικανότητας

και των συστάσεων και των εμπιστευτικών εκθέσεων του αιτητού και του ενδιαφερόμενου μέρους οι καθ' ων η αίτησις παρέλειψαν να εκτελέσουν το καθήκον της επιλογής του καλύτερου υποψηφίου προς προαγωγήν εις την ως άνω θέσιν.

5

(β) Ο επαναδιορισμός του Αντρέα Σαββίδη στην ίδια θέση μετά από την ακύρωση της απόφασης αυτής από το Ανώτατον Δικαστήριο με αρ. 198/91 χωρίς προηγουμένως να έχει επαναδημοσιευθεί η κενή θέση από την αρμοδία αρχή είναι άκυρος.

10

(γ) Ο επαναδιορισμός του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών Τμήμα Κοστολογήσεως Οικονομικής Υπηρεσίας στην Αρχή αναδρομικά από 1.12.90 είναι αντίθετος προς βασικές αρχές του διοικητικού δικαίου”.

15

Στην γραπτή του αγόρευση ο δικηγόρος του αιτητή επικεντρώνεται στους εξής δύο λόγους ακύρωσης:

20

α) Ο αιτητής κατά το χρόνο της προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους υπηρετούσε στη θέση Επιθεωρητή Λογαριασμών Τμήμα Οικονομικών Υπηρεσιών (Τμήμα Κοστολογήσεως) η οποία είχε κενωθεί την 1.12.90, εκτελούσε, και εξακολουθεί να εκτελεί και μέχρι σήμερα τα καθήκοντα της θέσης αυτής.

25

β) Ο αιτητής με βάση τα προσόντα, την αρχαιότητα και την ικανότητα υπερτερεί του ενδιαφερομένου μέρους και σύμφωνα με τις αρχές του διοικητικού δικαίου η Αρχή είχε καθήκον να τον προαγάγει στην επίδικη θέση.

30

Στην απαντητική του γραπτή αγόρευση ο δικηγόρος του αιτητή επαναλαμβάνει ότι “δικαιωματικά” στην επίδικη θέση έπρεπε να προαχθεί ο αιτητής, αντί του ενδιαφερομένου μέρους, ο οποίος σύμφωνα με τον αιτητή, ουδέποτε εργάστηκε στη θέση στην οποία προήχθη. Αντέκρουσε επίσης τον ισχυρισμό ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει του αιτητή στη βαθμολογία, επειδή όπως ανέφερε, οι βαθμολογίες του αιτητή και του ενδιαφερομένου μέρους έγιναν από διαφορετικό αξιολογούντα λειτουργό και το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν τοποθετημένος σε διαφορετική θέση όπως επίσης τον ισχυρισμό ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει σε αρχαιότητα, και επικαλέστηκε υπεροχή του αιτητή στο θέμα των προσόντων.

40

Έχοντας υπόψη τα νομικά σημεία όπως τα εξέθεσα αυτούσια πιο πάνω, παρατηρώ ότι αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η Αρχή είχε

υποχρέωση να επαναδημοσιεύσει τη θέση μετά την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου, αυτός δεν επαναλήφθηκε ούτε προβλήθηκε οποιαδήποτε επιχειρηματολογία για υποστήριξή του κατά το στάδιο της γραπτής αγόρευσης ή σε μεταγενέστερο στάδιο. Αν και ο δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση σχολίασε τον ισχυρισμό αυτό λέγοντας στην γραπτή του αγόρευση ότι η Αρχή δεν είχε υποχρέωση να δημοσιεύσει ξανά τη θέση αλλά να επανεξετάσει την πλήρωσή της με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς του ουσιώδους χρόνου, δεν προτίθεται να ασχοληθώ με τον ισχυρισμό αυτό γιατί ενόψει του ότι δεν υποστηρίχθηκε από τον αιτητή με οποιαδήποτε επιχειρηματολογία, θεωρώ ότι έχει εγκαταλειφθεί (βλ. **Παναγιώτα Αβάνη v. P.I.K.** (1993) 4 Α.Α.Δ. 687. Έχω επίσης τις αμφιβολίες μου κατά πόσο ο πρώτος νομικός ισχυρισμός που περιέχεται στην γραπτή αγόρευση, δηλαδή το ότι ο αιτητής υπηρετούσε στην επίδικη θέση από την ημερομηνία αφυπηρέτησης του κατόχου της και συνεπώς είχε "δικαίωμα" προαγωγής αντιστοιχεί προς οποιοδήποτε από τα νομικά σημεία της Αίτησης, όπως εκτίθενται πιο πάνω. Εν πάση όμως περιπτώσει θεωρώ τον ισχυρισμό αυτό αβάσιμο γιατί σύμφωνα με τη νομολογία η εκτέλεση καθηκόντων της θέσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ουσιώδης παράγοντας για να οδηγήσει την επίδικη απόφαση σε ακύρωση. Στην απόφαση στην υπόθεση **Nicos Constantinides v. Republic** (1973) 3 C.L.R. 508, ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου Τριανταφυλλίδης Δ., είπε τα εξής στη σελ. 519 σε σχέση με παρόμοιο ισχυρισμό:

"The performing by the applicant of duties of the post of Veterinary Inspector, 2nd Grade - to which he was not, eventually, seconded is not a factor which can be treated as being of so decisive weight as to lead me to annul, on this ground, the sub judice decision of the Commission; particularly, as the assignment of such duties to him had not been made due to superior merit but only because of seniority in a District; it cannot be held that it was not reasonably open to the Commission not to select the applicant for secondment to the post of Veterinary Inspector, 2nd Grade, after he was compared with all the other officers in his Department, who could be so seconded, and when another such officer (the interested party) was found to be more suitable."

Απομένει για εξέταση ο ισχυρισμός πως με βάση τα μετρήσιμα κριτήρια ο αιτητής υπερέχει του ενδιαφερομένου μέρους και συνεπώς η Αρχή παρέλειψε να προαγάγει τον καλύτερο υποψήφιο.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 23(2) των περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986 (Κ.Δ.Π. 291/86)

οι προαγωγές στην Αρχή “αποφασίζονται βάσει της πείρας, της αξίας, της ικανότητας, της αρχαιότητας παρά τη Αρχή, των προσόντων εν συσχετισμώ προς το εκάστοτε ισχύον διά την θέσιν σχέδιον υπηρεσίας, και της εν τη υπηρεσία επιδόσεως εκάστου υποψηφίου.

- 5 Νοείται ότι η σειρά εν τη οποία τα κριτήρια ταύτα (τα οποία εν τοις παρούσι κανονισμοίς αναφέρονται ως “τα παραδεδεγμένα κριτήρια”) αναφέρονται ανωτέρω, ουδόλως καθορίζει ή υποδηλοί ιεράρχησιν, αξιολόγησιν ή υπερτέραν βαρύτητα οιουδήποτε των ως άνω κριτηρίων έναντι ετέρου.”

10

Με βάση τα πιο πάνω αναφερόμενα κριτήρια και έχοντας υπόψη την υπηρεσιακή κατάσταση των υποψηφίων, η εικόνα που προκύπτει από τη σύγκρισή τους είναι η εξής:

15

Όσον αφορά την αξία των υποψηφίων όπως αυτή εκτίθεται στα Φύλλα Αξιολόγησης τους προκύπτει ότι αιτητής και ενδιαφερόμενο μέρος είναι περίπου ίσοι με κάπως ελαφρά υπεροχή του ενδιαφερομένου μέρους. Ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι οι βαθμολογίες του αιτητή και του

20 ενδιαφερόμενου μέρους δεν έγιναν από το ίδιο άτομο και το γεγονός ότι αυτοί υπηρετούσαν σε διαφορετικές θέσεις, δεν ευσταθεί. Οι αποφάσεις της Ολομέλειας στις υποθέσεις *Odysseas Georghiou v. Republic* (1976) 3 C.L.R. 74, 81 και *Αντώνης Χαγαλαμπίδης ν. Ε.Δ.Υ.* (1991) 3 Α.Α.Δ. 414, είναι σχετικές.

25

Στο στοιχείο της αρχαιότητας προηγείται το ενδιαφερόμενο μέρος, ο οποίος κατέχει την προηγούμενη θέση (Λογιστικός Λειτουργός) από 1.9.1979 σε σύγκριση με τον αιτητή που προήχθη στη θέση αυτή την 1.4.1984. Η αρχαιότητα του ενδιαφερομένου μέρους επαυξάνει και τον παράγοντα πείρα που συγκαταλέγεται ανάμεσα στα

30 κριτήρια του Καν. 23(2). Δεν μπορώ να δεχθώ τον ισχυρισμό του αιτητή ότι όταν το ενδιαφερόμενο μέρος προήχθη στη θέση αναπληρωτή Τμηματάρχη (που το 1986 μετονομάστηκε σε θέση Λογιστικού Λειτουργού), ο αιτητής δεν ενδιαφέρθηκε γιατί η θέση αυτή ανήκε

35 στο Επαρχιακό Γραφείο που είναι κατώτερης βαθμίδας, σε αντίθεση με θέσεις στα Κεντρικά Γραφεία. Εξάλλου το Σχέδιο Υπηρεσίας απαιτεί μεταξύ άλλων, επταετή λογιστική ή ελεγκτική πείρα από την οποία τριετή τουλάχιστο υπηρεσία στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, ανεξάρτητα από το που είναι τοποθετημένοι οι υποψήφιοι.

40

Όσον αφορά τα προσόντα, ο αιτητής είναι κάτοχος μεταξύ άλλων του LCC Higher και θεωρήθηκε υποψήφιος με βάση την παράγραφο 1(β) του Σχεδίου Υπηρεσίας που απαιτεί απολυτήριο Σχολής Μέσης Εκπαίδευσης και επιτυχία στην Ανωτέρα Εξέταση στη Λογι-

στική (Higher Accounting Examination) του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου ή σε οποιαδήποτε άλλη εξέταση που η Αρχή θεωρεί ισοδύναμη. Το ενδιαφερόμενο μέρος έχει επιτύχει στην Ενδιάμεση Εξέταση στη Λογιστική (Intermediate) του ίδιου Επιμελητηρίου, κρίθηκε όμως υποψήφιος σύμφωνα με τη Σημείωση 2 του Σχεδίου Υπηρεσίας που προνοεί ότι:

“2. Υπάλληλοι διορισθέντες εις την υπηρεσίαν της Αρχής προ της 1.1.1985 οι οποίοι δεν κατέχουν τα υπό της παραγράφου 1 απαιτούμενα προσόντα, κατέχουν όμως απολυτήριο ανεγνωρισμένης Σχολής Μέσης Εκπαίδευσεως, θα είναι δικαιούχοι κρίσεως διά προαγωγήν εάν είναι κάτοχοι της αμέσου κατωτέρας θέσεως κατά την ημερομηνίαν εγκρίσεως του παρόντος Σχεδίου Υπηρεσίας και νοουμένου ότι κατέχουν τα λοιπά προσόντα.”

Επιπρόσθετα, το ενδιαφερόμενο μέρος είχε και τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή, που σύμφωνα με τη νομολογία αποτελεί ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων.

Είναι κατά την άποψή μου φανερό από τα πιο πάνω και γενικά από το υλικό που τέθηκε ενώπιόν μου, ότι η απόφαση της Αρχής να επιλέξει το ενδιαφερόμενο μέρος αντί τον αιτητή, ήταν υπό τις περιστάσεις εύλογα επιτρεπτή. Ο αιτητής απέτυχε να αποδείξει όχι μόνο έκδηλη αλλά και απλή υπεροχή. Το Δικαστήριο δεν μπορεί να επέμβει και να ακυρώσει διορισμό ή προαγωγή όπου ο αιτητής δεν έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή όπως η έννοια αυτή έχει νομολογιακά ερμηνευθεί [βλ. *Hji Savva v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 76, σελ.78, και *Hji Ioannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041, σελ.1045-1047].

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Δεν εκδίδεται διάταγμα για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.